Torah Studies

SHAVUOT

JUDAISM: NO LONGER PLAYING DEFENSE

Minyan at the Airport: You In or Out?

HOLIDAY OVERVIEW

Shavuot

The Torah was given by G-d to the Jewish people on Mount Sinai more than 3300 years ago. Every year, on the holiday of Shavuot, we renew our acceptance of G-d's gift, and G-d "regives" the Torah.

The word Shavuot means "weeks." This holiday marks the completion of a seven-week counting period that began during Passover.

The Giving of the Torah was a far-reaching spiritual event—one that the essence of the Jewish soul for all times. Our sages have compared it to a wedding between G-d and the Jewish people. Shavuot also means "oaths," for on this day G-d swore eternal devotion to us, and we in turn pledged everlasting loyalty to Him.

In ancient times, two wheat loaves would be offered in the Holy Temple. It was also at this time that people would begin to bring bikurim, their first and choicest fruits, to thank G-d for Israel's bounty.

The holiday of Shavuot is a two-day holiday, beginning at sundown of the fifth day of Sivan and lasting until nightfall of the seventh day of Sivan.
(In Israel it is a one-day holiday, ending at nightfall of the sixth day of Sivan.)

Women and girls light holiday candles to usher in the holiday on both the first and second evenings of the holiday.

It is customary to stay up all night learning from the Torah on the first night of Shavuot.

All men, women, and children should go to the synagogue on the first day of Shavuot to hear the reading of the Ten Commandments.

As on other holidays, special meals are eaten, and no "work" may be performed.

HOLIDAY OVERVIEW

Shavuot

It is customary to eat dairy foods on Shavuot. Among other reasons, this commemorates the fact that upon receiving the Torah, including the kosher laws, the Jewish people could not cook meat in their pots, which had yet to be rendered kosher.

On the second day of Shavuot, the Yizkor memorial service is recited.

Some communities read the Book of Ruth publicly, as King David—whose passing occurred on this day—was a descendant of Ruth the Mo'abite.

1. Join enthusiastically irrespective of what “people” might think.

2. Applaud silently from the side, but not join—not wanting to invite scrutiny or unwanted attention.

3. Feel offended by this overt display of public “Jewishness” in a secular environment.

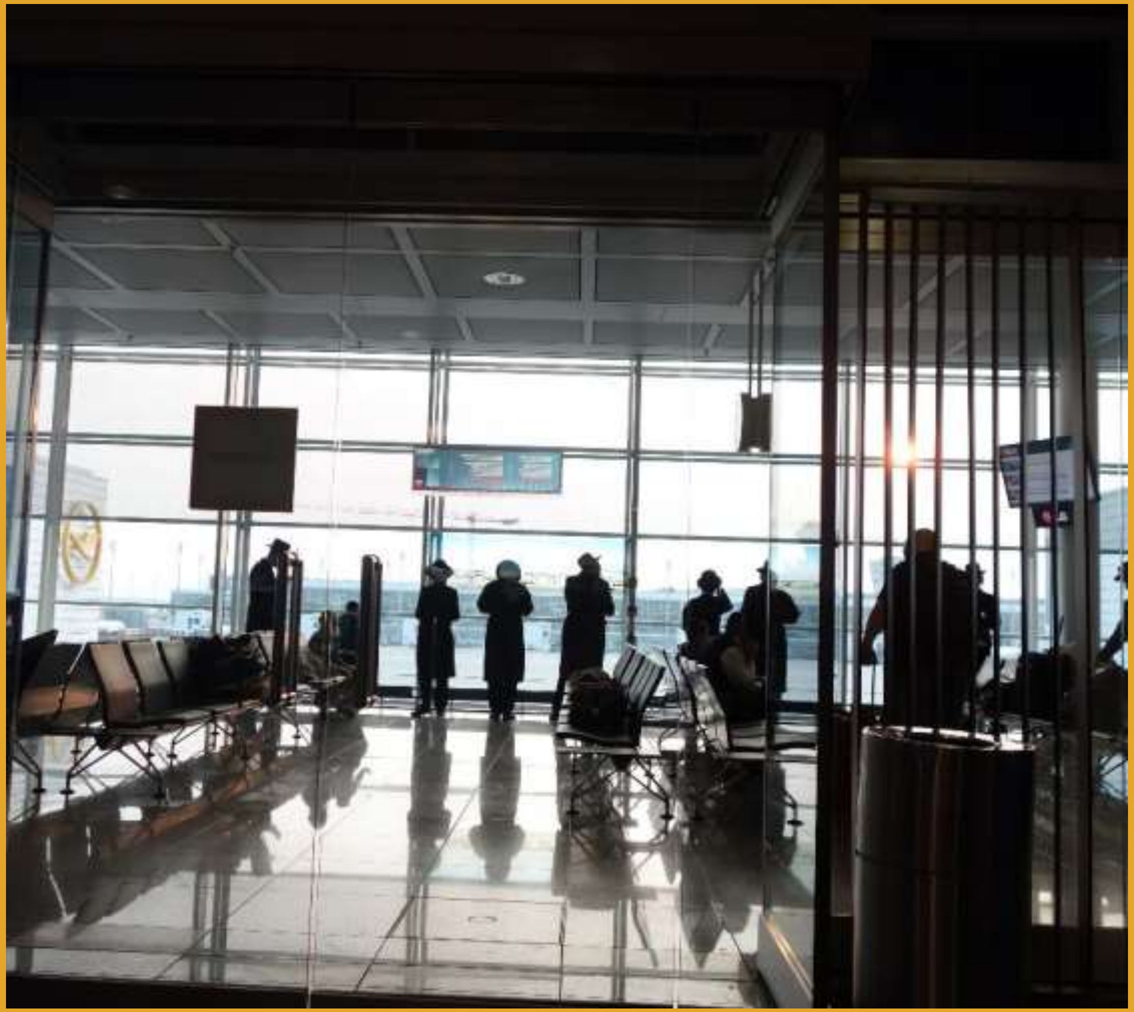

QUESTION

How does the Torah tell us to behave and perceive ourselves in the Diaspora?

TEXT 1

Exodus 19:6

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ, אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

And you shall be to Me a kingdom of princes and a holy nation.

1. Moses
2. King David
3. Rabbi Yisrael Baal Shem Tov

TEXT 2

Jerusalem Talmud, Beitzah 2:4

אמר רבי יוסי בי רבי בון: דוד מת בעצרת.

Rabbi Yosei the son of Boon said, “David passed away on Shavuot.”

TEXT 3

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Likutei Diburim 2*, p.32a*

אמר אחד, אשר מקובל אצל אנשי וואהלין כי הבעל שם טוב נסתלק ביום ד' לשבוע . . . ולפי זה ברור כי הסתלקות מורינו הבעל שם טוב היה ביום ראשון דחג השבועות.

There is a tradition among the Chasidim of Volhynia [a historic region in central and eastern Europe] that the Baal Shem Tov passed away on a Wednesday. . . . Accordingly, it is clear that our teacher the Baal Shem Tov passed away on the first day of Shavuot.

TEXT 4

Rabbi Schneur Zalman of Liadi, Tanya, Igeret Hakodesh 28

וְהִיא עֵת רָצוֹן הַמִּתְגַּלֶּה וּמֵאִיר בִּבְחִינַת גִּילּוּי
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, בְּעֵת פְּטִירַת צַדִּיקֵי עֶלְיוֹן עוֹבְדֵי ה'
בְּאַהֲבָה, בִּמְסִירַת נַפְשָׁם לַה' בְּחַיֵּיהֶם עַרְבִית
וְשַׁחֲרִית בִּקְרִיאַת שְׁמַע . . .

שֶׁכָּל עֲמַל הָאָדָם שֶׁעָמְלָה נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו לְמַעְלָה
בִּבְחִינַת הֶעְלֵם וְהֶסְתֵּר, מִתְגַּלֶּה וּמֵאִיר בִּבְחִינַת גִּילּוּי
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה בְּעֵת פְּטִירָתוֹ.

Righteous people are those who serve G-d out of love, and who surrender their soul to G-d every morning and evening when they read the Shema. At the moment of their passing, Divine favor radiates from Above and suffuses the world below. . . .

All the sacred efforts and toil of a righteous person’s lifetime [the results of which are hidden and obscured in the Heavens above] are revealed and become manifest in the world below at the time of their passing.

TEXT 5

Midrash, Shemot Rabah *48:4*

יוכבד נטלה כהונה ומלכות. אהרן – כהן גדול; משה – מלך, שנאמר: "ויהי בישורון מלך" (דברים לג, ה).

Jochebed [Moses and Aaron's mother] received priesthood and the kingdom. Aaron was appointed High Priest. Moses was appointed king, as the passage states, "He was a king in Jeshurun [Israel]" (Deuteronomy 33:5).

TEXT 6

Maimonides, Mishneh Torah, *Laws of Kings and Conquests 1:7*

כֵּיוָן שֶׁנִּמְשַׁח דָוִד זָכָה בְּכֶתֶר מַלְכוּת, וַהֲרֵי הַמַּלְכוּת לוֹ וּלְבָנָיו הַזְּכָרִים עַד עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד עוֹלָם" . . . לֹא תִכָּרֵת הַמְּלוּכָה מִזֶּרַע דָוִד לְעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִבְטִיחוֹ בְּכָךְ.

Once David was anointed king, he acquired the crown of kingship. Afterward, the kingship belonged to him and to his male descendants forever, as the Torah states: “Your throne will be established in perpetuity” (II Samuel 7:16). . . . G-d assured David that the monarchy would never be taken from his descendants.

TEXT 7

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Sefer Hasichot 5796, *p. 195*

רבינו הזקן אמר פעם: ווען דער רבי' האט געוואלט מצייר זיין די רוממות פון זיידן הבעל שם טוב, אמר, כי רוממות מלך אדיר הוא כלא נגד די רוממות פון דעם רבי'ן.

The Alter Rebbe, Rabbi Shneur Zalman of Liadi, once said, "When my master [Rabbi Dov Ber of Mezeritch] wanted to describe the transcendence of my [spiritual] grandfather, the Baal Shem Tov, he would say that the exaltedness of a powerful king is nothing compared to the transcendence of the Rebbe [the Baal Shem Tov]."

The fact that three Jewish kings were born on Shavuos strengthens and helps us develop every person's individual capacity for kingship.

TEXT 8

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Likutei Sichot 18*, pp. 37-38*

וויבאלד אז משה, דוד, און דער בעל שם טוב זיינען
געווען יעדערער א נשיא ומלך . . . איז פון זיי
נשפע געווארען און דורכדעם ווערט נתגלה ביי
יעדער אידן עניני מלך.

Moses, David, and the Baal Shem Tov were leaders and kings. With this, they endowed and revealed the capacity for kingship in every Jew.

QUESTIONS

What did G-d mean when He proclaimed us a nation of kings?

What did these three kings help us develop?

TEXT 9

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Likutei Sichot 18*, pp. 36-37*

די נקודה עיקרית פון מלכות איז — התנשאות, דעם מלך'ס העכערקייט און אפגעטראגנקייט פון גאנצן פאלק; ביז אז — ער טאר זיך ניט אראפלאזן צו טאן מלאכה, מ'דארף אים צושטעלן אלע זיינע צרכים מיט גרויס הרחבה . . . קיין זאך אין דער מדינה קען ניט אפהאלטן דעם מלך פון דורכפירן זיין רצון . . .

און כעין זה האט מתן תורה אויפגעטאן ביי אידן: דורך מתן תורה איז געווארן "ורוממתנו", אידן זיינען דערהויבן געווארן . . . העכער פון וועלט . .

אין דער עבודה פון יעדן אידן בפרט מיינט דאס: ווען עס קומט צו טאן א זאך פון תורה ומצות דארף זיך א איד פירן ווי א מלך — ער דארף זיך אפגעבן מיט דער מצוה פונקט ווי ער וואלט ניט געהאט קיינע אנדערע מלאכות ודאגות . . . קיין טבע'דיקער חשבון זאל אים ניט אפהאלטן פון צו טאן א מצוה

The primary facet of kingship is transcendence. The monarch is exalted and above the nation, to the point that he may not lower himself to perform menial tasks. His personal needs must be provided [by the nation] without limitation. . . . No one in the country can prevent the king from doing what he wants to do.

The Jewish people were endowed with a similar capacity at Mount Sinai. The Torah raised us up high above . . . the world. . . .

This means that with respect to Torah and mitzvot, we must behave like kings. We must devote ourselves to mitzvot as if we have no other tasks or concerns on our minds. No worldly consideration should ever keep us from fulfilling a mitzvah.

Kingship for a Jew means that we don’t worry about what others might think when it comes to fulfilling a mitzvah.

QUESTION

How do I get rid of my fear of standing out and assume my role as king?

Moses was in the desert, when and where life was quite literally supernatural.

TEXT 10a

Talmud, Yoma 75a

אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן . . . שֶׁיָּרְדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת עִם הַמָּן.

Rabbi Shmuel the son of Nachmani said in the name of Rabbi Yonasan [that] . . . precious stones and gems fell from the sky along with the manna.

TEXT 10b

Rabbi Shalom Dovber Schneersohn, Kuntres Haavodah, p.50

דהנה דור המדבר היה להם גילוי אלקות מלמעלה בבחינת ראיה ממש מצד החיבה העליונה, וכמו שכתוב: "כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם כו'" (הושע ט, י). והיה בהם האהבה ממילא, ובבחינת דביקות ממש, בחינת אהבה בתענוגים.

The Jews in the desert could see G-d directly because He revealed Himself to them with love. They responded with spontaneous adoration in return, and cleaved to G-d with delightful love.

TEXT 10c

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Likutei Sichot 18, *p. 42*

משה, וואס ענינו איז תורה, טוט אויף (מגלה) דעם
עצם ענין פון "ממלכת כהנים" . . . ביי יעדן אידן
אין די זמנים וואס ער גיט אפ אויף לימוד התורה –
אז ער האט דעם כח זיך אויסצוטאן – באותה שעה
על כל פנים – אינגאנצן פון וועלטלעכע זאכן
ודאגות, און זיין אזוי צוגעטראגן צום לערנען.

Moses, whose primary element is Torah study, established and nurtured the kingship trait . . . in every Jew. When we study Torah, we can be absolutely divorced from worldly considerations and concerns and completely focus on our study.

Moses, whose primary element is Torah study, established and nurtured the kingship trait in every Jew.

When we focus our minds on Torah, the world does not intrude.

King David oversaw a conventional reality, and drilled into the minds and hearts of Jews that their needs are provided for by G-d.

TEXT 11

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Ibid., pp.42-43

דוד, וואס ענינו איז תפילה . . . טוט אויף . . . אז
אויך די עבודה זאל זיין אין א מלכות׳דיקן אופן:
כאטש ער בעט זיינע צרכים, ווערן די בקשות
נתמלא . . . תיכף ומיד אן קיין הגבלות ומניעות
ובתכלית השלימות, ווי עס ווערט נתמלא די בקשה
פון א מלך.

David's key element is prayer. He nurtured our majestic ability to pray like kings: Though we beseech G-d for our needs, our requests are instantly granted without limitation or obstacle. They are granted in full like the requests made by a king.

King David nurtures us to think of ourselves as kings during prayer—to be entirely confident that our requests will be fulfilled.

TEXT 12a

Peretz Golding, "The Baal Shem Tov—A Brief Biography," www.Chabad.org

During the late 17th century, European Jewry was still reeling from the devastation wrought by the Khmelnitsky pogroms of 5408 and 5409 (1648–1649 CE). The massacres left tens of thousands of Jews dead, and the grief-stricken survivors struggled to rebuild their broken lives and communities.

In the wake of the pogroms, the infamous Shabtai Zvi led thousands of despairing Jews to believe that he was the long-awaited Messiah destined to redeem them from exile. Many Jews were inspired with the hope that their suffering would soon end, but after Shabtai Zvi turned out to be a fraud—he converted to Islam under pressure from the Ottoman Turks—they were plunged back into the bitter reality of shtetl life.

After the pogroms, many families were left without a livelihood and the vast majority of children were forced to abandon their Torah study at a very young age, sometimes as young as five or six years old, to help provide for their families. Only the wealthy—few and far between—could afford a proper Torah education for their children. This resulted in a generation of largely ignorant, yet pious and devoted Jews who were, for the most part, neglected and scorned by the learned elite—the Talmudists. A rift developed between the learned and unlearned Jews, to the point that in many towns the two groups prayed at separate synagogues.

Against this troubling backdrop, in the small Polish town of Tloste, on the 18th of Elul, 5458 (1698), Eliezer and his wife Sarah . . . gave birth to their only child—Yisrael.

The Baal Shem Tov was born at a very difficult point in Jewish history, yet he lived a life of utter commitment to Torah and mitzvot.

TEXT 12b

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Likutei Sichot 18, *pp.40-41*

זאגט דער בעל שם טוב — אז אויך אין דער טיפעניש פון זמן הגלות קען זיך א איד אויפהויבן אינגאנצן העכער פון זיין ארום, און דערפילן ווי ער איז פון "ממלכת כהנים", ווען דער אויבערשטער אליין בהשגחה פרטית בתכלית פירט באופן נסי און בחיי יום יום ובכל פרט ופרט . . .

ווען א איד פירט זיך מיט אזא הנהגה אין זמן הגלות, באווייזט עס ווי ער קען זיך אויפהויבן און גיין (בלשון הידוע) "לכתחילה אריבער" — ניט מיט א סדר והדרגה, נאר אינגאנצן העכער פון מדידה והגבלה — פון דער טיפעניש פון חושך הגלות צו דער הויכקייט פון "ממלכת כהנים".

The Baal Shem Tov taught that Jews can transcend their Diaspora environment even in the deepest, darkest days of Exile. We can regard ourselves as a kingdom of priests who are directed by G-d Himself with Divine providence. He guides each detail of our daily lives in a miraculous manner.

When we behave this way in Exile, we demonstrate that we can be transcendent. We can leap over all obstacles without granting them any credence—we don’t climb over them step-by-step; we leap over them without measure or limitation. Thus, we transcend the depths and darkness of Exile to become a kingdom of priests.

The Baal Shem Tov
inspires us to believe that
we can disregard the
limitations and challenges
of life in the Exile.

If a Jew chooses to
move forward with
resolute commitment,
G-d will find a way for
him to succeed.

QUESTION

How does the Torah tell us to behave and perceive ourselves in the Diaspora?

ANSWER

We should practice our Judaism openly without worrying about what others might think.

QUESTIONS

What did G-d mean when He proclaimed us a nation of kings?

What did these three kings help us develop?

ANSWERS

We each have the kingship trait within us. This trait translates into an ability to do G-d’s will without concern about what others might think or say.

Moses, King David, and The Baal Shem Tov aid and support us in this.

TEXT 13a

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Likutei Diburim 1, *p. 83b*

אלעמען איז גוט באוואוסט דער ענין פון השגחה פרטית, ווי דער בעל שם טוב איז מבאר, אז אפילו א שטרויעלע און א אפגעריסענע בלעטעלע וואס וואלגערט זיך אין גאס, איז פאראן א דין ומשפט וויפיל מאל זיי זאלן זיך אומדרעהען און וואו, אין וואסערע ערטער זיי זאלן זיך וואלגערען.

דער בעל שם טוב נשמתו עדן זאגט, אז הקדוש ברוך הוא איז מסבב כמה סיבות מסיבות שונות בכדי דורכפירן א השגחה פרטית פון א קליינעם נברא ויצור. אז בכדי אז אן אראפגעפאלענע בלעטל פון א בוים וואס וואלגערט זיך נאך פון פאראיארן ערגעץ וואו אין א הינטער הויף, אדער א שטרויעלע פון א זאנג מיט וועלכער מען האט מיט איינינע יאר פריער צוגעדעקט א דאך אין א דארף, זאלן זיך רירן פון זייערע ערטער און אריבער אין אן אנדער ארט, איז צוליב דעם ברעכט אויס אין א הייסן זונענשיינענדיגן טאג א שטורם ווינט, וואס קערט הימל און ערד, און יעמאלט ווערט דורכגעפירט די השגחה פרטית אויף דעם אראפגעפאלענע בלעטל און דער אלטער שטרויעלע.

We are all familiar with the Baal Shem Tov's teaching on Divine providence. G-d determines the precise wanderings of a little piece of hay or a leaf torn from its tree and how many times they will twist in the wind.

The Baal Shem Tov says that G-d sets many things in motion to guide the tiniest creation along its destined path. A leaf has been lying in some backyard for an entire year. A piece of hay has been serving as part of a thatched roof for several years. When they are destined to relocate, G-d breaks out a stormy wind even in the middle of a hot sunny day, overturning Heaven and earth. All this to guide a fallen leaf or old piece of hay to its providential destination.

Hashgacha peratis—
Divine providence.

TEXT 13b

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Sefer Hamaamarim 5796, *p. 120*

עוד זאת דתנועת הדשא הפרטי הלזה יש לו יחס כללי לכללות כונת הבריאה. דבצירוף ואיחוד כל הפעולות הפרטים של הריבוי רבבות פרטים אין מספר שישנם בכל האלפים ורבבות מינים שישנם בהד' חלוקות דדומם צומח חי מדבר, הנה נשלמה כוונה העליונה בסוד הבריאה כולה . . .

ומה אם דשא אחד פרטי, הרי גם מספר תנועותיו ואופניו הוא בא בהשגחה פרטית ונוגע להשלמת כוונת הבריאה – הנה האדם הוא ודאי שהוא מושגח בהשגחה פרטית בכל פרטי פרטיות עניני צרכיו.

Moreover, the movement of a particular blade of grass touches on the overall purpose of creation. When you combine the particular movements and functions of the endless trillions of creations of all types, the Divine purpose that undergirds all of creation is fulfilled. . . .

If the movements and direction of a single blade of grass are guided by Divine providence and impacts the overall purpose of creation, humans along with all their details and needs are certainly guided by Divine providence.

Even before creation, G-d set forth a detailed plan for each creature.

TEXT 14

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Sefer Hasichot 5697, *p. 191*

א איד דארף וויסען אז ער גייט פון איין ארט אין דעם אנדערען, איז ניט ער גייט אליין נאר מ'פירט איהם מלמעלה.

און די כוונה איז "לשכן שמו שם" (דברים כו, א), אויף מפרסם זיין אלקות אין דעם ארט וואו ער איז

As Jews, we must know that when we go from one place to another, we are not going on our own. We are being directed from Above.

And the intention and purpose is “to cause His Name to dwell there (Deuteronomy 26:1)”—to make G d known in that locale.

Your task: how can I make G-d's name known in this place?

TEXT 15

The Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, Likutei Sichot 18, *p. 40*

א איד קען מיינען, אז אין אזא צייט, ווען ס'זיינען דא אזויפיל העלמות והסתרים אויף קיום התורה ומצוות, איז די והותר אויב ער וועט מקיים זיין תורה ומצוות על דרך הרגיל (וואס אויך דאס איז פארבונדן מיט א שווערער מלחמה און מיט פיל יגיעה צו בייקומען די שוועריקייטן וכו') . . .

ווי קען מען אבער אין אזא זמן זיך אפגעבן מיט תורה ומצוות ווי איינער פון "ממלכת כהנים" — כאילו ווי דער גאנצער העלם ובלבול איז ניטא במציאות?!

A Jew might think, at a time when there are so many challenges against observing Torah and mitzvot, it is enough to practice in a normal way (which is hard enough and often entails extreme effort).

How can we commit ourselves to practicing the Torah and mitzvot like a kingdom of priests under such circumstances? How can we act as if the entire world and its hubbub don't exist?

Practicing what you believe—that the world can’t get between you and G-d—will strengthen you and inspire others.

TEXT 16

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, Igrot Kodesh 6, *pp.407-408*

המאמין בהשגחה פרטית יודע כי "מה' מצעדי גבר כוננו" (תהלים לז, כג), אשר נשמה זו צריכה לברר ולתקן איזה בירור ותיקון במקום פלוני.

ומאות בשנים, או גם משעת בריאת העולם, הנה הדבר שצריך להתברר או להתתקן מחכה לאותה הנשמה שתבוא לבררו ולתקנו. וגם נשמה הלזו, הנה מאז נאצלה ונבראה היא מחכה לזמן ירידתה, לברר ולתקן את אשר הוטל עליה . . .

בלי שום צל ספק וספק ספיקא, הנה בכל מקום מדרך כף רגלינו . . . הכל הוא לזכות ולטהר את הארץ באותיות התורה והתפלה. ואנחנו כל ישראל הנה שלוחי דרחמנא אנחנו, איש איש כאשר גזרה עליו ההשגחה העליונה.

אין חפשי מעבודת הקודש אשר הועמסה על שכמנו.

Whoever believes in individual Divine providence knows that "man's steps are established by G d" (Psalms 37:23), that this particular soul must purify and improve something specific in a particular place.

For centuries, or even since the world's Creation, that which needs purification or improvement has waited for this soul to come and purify or improve it. The soul, too, has waited since it came into being for its time to descend to this world and discharge the purification and improvement missions assigned to it. . . .

There is not the vaguest shadow of doubt that wherever our feet tread, . . . it is all to cleanse and purify the world with words of Torah and prayer. We, all of Israel, are emissaries of G d, each as Divine providence has decreed for us.

No one is free from this sacred task that was placed on our shoulders.

QUESTION

How do I get rid of my fear of standing out and assume my role as king?

ANSWER

We learn from the Baal Shem Tov that every encounter is orchestrated by G-d to help us serve Him. This teaching empowers us to shed our insecurities and limitations.

KEY POINTS

1. On Shavuot, G-d declared all Jews a kingdom of priests. This means that we each have the kingship trait within us.

2. The Kingship trait translates into an ability to do G-d's bidding at all times and places without concern about what others might think or say. Nothing gets in a king's way.

3. We are aided and supported in this by three great Jewish kings who are all linked to Shavuot: Moses, King Davis, and Rabbi Yisrael Baal Shem Tov, founder of Chasidism.

4. Moses taught us to divorce ourselves from the world while we study Torah. David taught us how to pray with absolute confidence.

KEY POINTS

5. The Baal Shem Tov exemplified the idea that our kingship prevails even in the darkest of times.

6. The Baal Shem tov further taught that every encounter is orchestrated by G-d to help us serve Him. And so, we should lead our lives with the attitude that the world is on our side.

JLI

JEWISH LEARNING INSTITUTE